

[Mølgaard.]

fundamentet bort under familiernes økonomi; man må fare med lempe. Men når dette er sagt, så lad det være tilføjet, at vi skal også fare, vi må se at komme videre frem.

Vi må bort fra disse tilskud, ikke alene af hensyn til skattetrykket, der skal lettes, også af hensyn til det, men nok så meget på grund af, at der intet som helst nås ved disse tilskud i retning af en social udligning. Tilskuddene kapitaliseres jo, fede spekulationsgevinster får ekstra deller knyttet til sig. Omkostningsudviklingen i byggeriet løber grassat, prisudviklingen på jord og fast ejendom overudvikles.

Der er talt her i dag om misbrug, om Viborgtilstande. Disse misbrug er simpelt hen indbygget i systemet, og de ansvarlige er dem, der har lavet lovene, ikke dem, der udnytter de love, der er lavet.

Viborgtilstande eksisterer vist rundt om i det ganske land, derfor må de afvikles, disse tilstande, og det gode ved sådanne afviklingstilbøjeligheder er jo, at det er de rigtige lommer, der kommer til at bøde, nemlig spekulanternes lommer, der er blevet alt for velspækkede.

Vi kan egentlig godt se det positive i tilbøjeligheden til at mindske indkomstafhængigheden i dette lovforslag. Vi vil gerne gå den lige vej, skattelettelsernes vej, fremfor den snørklede omvej, vi nu lægger op til, og i den forbindelse må vi være imod tendensen til, at der skal ydes mindre til de mindst bemidlede og mere til de bedre stillede for at opnå dette politiske formål.

Omkring forslaget om at fjerne dyrtidsreguleringen af ydelserne i forhold til den tidligere regerings lovforslag må jeg med glæde bemærke, at det har vores fulde sympati. Venstres aversioner imod dyrtidsreguleringen, så længe det er et privat arbejdsmarkedsanliggende, kan vi bestemt ikke dele, men her, hvor det er et decideret offentligt anliggende, må vi ganske dele regeringens opfattelse af, at der må ske en politisk vurdering fra reguleringssituation til reguleringssituation, og at man i denne forbindelse må tage videre hensyn til anden side, også andet end blot tabellariske opstillinger over, hvor meget prisudviklingen er løbet område for område, afvejning efter en ganske bestemt model udregnet af Danmarks Statistik.

Vi kan være enige i de betragtninger, der er gjort om, at det ville være ganske rart, om man kunne nå videre, end dette lovforslag i sig selv lægger op til, at man må betragte sagen i det langsigtede perspektiv, i et helhedsperspektiv, og at vi gerne skal have en fornøden bredde omkring vedtagelsen af en ny lovgivning på dette område. Naturligvis er det nødvendigt med en god portion overblik, naturligvis er det hensigtsmæssigt at få den bredest mulige opslutning omkring den enkelte ting, og helhedshensynet, hvor man tager hensyn til andre dele af lovgivningen end lige netop dette isolerede område, må da bestemte tilgodeses. Vi ønsker, at man sætter ind på at fremskynde klarlæggelsen af sammenhængen med det sociale system — jeg tænker på pensionsreformen, som er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget — og vi ønsker at sætte ind på at fremskynde en skattereform. Vi ønsker det langsigtede, vi ønsker helhedshensynet, vi ønsker bredden, men vi ønsker ikke studehandler. Man må handle rent om den sag, som her er fremme.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Må jeg først takke for de faldne udtalelser.

I anledning af en række udtalelser, der gik på, at dette var lapperi og man havde foretrukket at afvente en situation, hvor skatteforholdene osv., vil jeg gerne komme med en principiel motivering for, at dette forslag er fremsat. Den anden mulighed var at være gået den samme vej som sidste år og have brugt 1973-indkomsten med et eller andet tillæg. Hvilken virkning havde vi så fået i det samfund, vi lever i? Vi havde fået den virkning, at vi måske ved en regulering kunne have givet udmærket dækning for dem med lave indkomster, der bor til meget lave huslejer, men vi var ganske bestemt kommet i betydelige vanskeligheder for de personer, der bor i dyre lejligheder, og som har haft nogen indkomststigning. Jeg skal gerne foranledige, at der bliver tilstillet udvalget et materiale, der viser, hvor umuligt det var at fortsætte med et forslag af samme art som før, og hvilke helt urimelige konsekvenser det ville have fået, hvis man ikke ville have accepteret meget store stigninger i udgifterne.

Det er altså en motivering for, at der kom